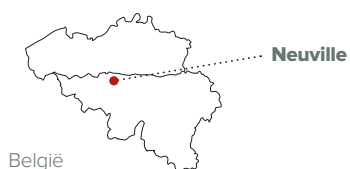

De droom ontstegen

BEDRIJFSPROFIEL

eigenaren	Stef Vereertbrugghen en Magda Ribus
aantal koeien	350 (inclusief droge koeien)
aantal stuks jongvee	300
aantal hectare	150
dagproductie	29 kg melk, 4,40% vet en 3,70% eiwit
tussenkalfjld	385 dagen

Door hard werken en het optimaal benutten van de voordelen in Wallonië vertienvoudigde het bedrijf van Stef Vereertbrugghen en Magda Ribus in acht jaar naar 3 miljoen kg melk per jaar. Het hele gezin hielp mee om het bedrijf op te bouwen. Magda Ribus: 'We zijn een echt familiebedrijf.'

TEKST JAAP VAN DER KNAAP

▲
Magda Ribus en
Stef Vereertbrugghen

holstein- en brownswisskoeien maakten er een quotum vol van 300.000 kilogram melk. Vooral in de Belgisch-witblauwfokkerij verwierven ze met hun 250 Belgisch witblauwe dieren bekendheid. Stef was op jonge leeftijd een veelgevraagd witblauwjurid en had via embryoaankoop en de vele et-sessies een hoogwaardige veestapel opgebouwd. 'Ik had in 1994 het bedrijf met dubbeldoelkoeien van mijn ouders overgenomen', vertelt Stef over de historie. 'Ik zag meer in specialisme: ik ging holsteinkoeien melken en wilde groeien. Maar in 1995 werd het verhandelen van melkquota afgeschaft, waardoor het uitbreiden in melkvee stopte. We konden toen alleen maar groeien in vleeskoeien.' Omdat de vet-productie in het melkquotum de beperkende factor was, werd een aantal brownswisskoeien aangekocht, omdat die een hoger eiwitgehalte gaven. 'Ook gingen we aan de slag met een brownswissdekstier om eiwitrijkere melk te produceren. De kruislingen zorgen voor een hoog eiwitgehalte van 3,70 procent.' Het jongvee van het melkvee werd draagmoeder voor de witblauwembryo's van topdieren. 'Met de vleeskoeien ging ik voor de top in de ring.' Stef glimlacht als hij aan die tijden terugdenkt. 'Specialisme werkt.

De invloed van een
driewegkruising is
duidelijk zichtbaar
▼

'Hebben jullie het gat vooraan in de weg wel kunnen ontwijken? Onze oprit zit vol kuilen, vooral aan het begin zitten er een paar waar je beter omheen kunt rijden.' Magda Ribus maakt excuses voor de hobbelige oprit die leidt naar het bedrijf dat ze samen met haar man Stef Vereertbrugghen sinds 2010 heeft in het Waalse Neuville. 'Over twee jaar zal het er vast anders uitzien. Maar eerst willen we nog een nieuwe jongveestal. Als die klaar is, gaan we denken over het verharden van het erf en de toegangsweg.' Vol van energie en plannen start een gesprek met Magda en Stef. Na jaren van hard werken zijn er nog altijd ideeën om het bedrijf verder te ontwikkelen. 'Het bedrijf is hier nooit af. In Wallonië is er gewoon nog ruimte voor de landbouw.' Tot 2010 hadden Magda (48) en Stef (49) een gemengd bedrijf in het Vlaamse Opwijk. Ruim dertig

De stal voor 350 koeien biedt nog ruimte voor groei

Het mengsel met krachtvoer en bijproducten

Met de melkkoeien haalden we in 2003 bijna 11.000 kilo melk per koe en met de witblauwe koe Virginie waren we in de keuringsring in Libramont en op de Vlaamse VRV-show succesvol.'

Stef blikt er met trots op terug, maar de vroege successen die ze behaalden als dertigers, gaven het gevoel dat ze eigenlijk toe waren aan nieuwe uitdagingen. 'We droomden ervan om ooit 150 zoogkoeien te houden en daarnaast jaarlijks een miljoen kilogram melk te leveren. Maar dat kon niet in Opwijk. Daar zaten we opgesloten tussen de huizen', zo legt Magda uit. 'Tien jaar lang keken we uit naar een andere locatie om een bedrijf te kopen, maar steeds was de ligging niet goed of was het te duur. We wilden namelijk wel het bedrijf in Opwijk behouden, zodat het ouderlijk bedrijf niet verloren zou gaan.'

Stal bouwen met hele gezin

Uiteindelijk viel de keus op een melkveebedrijf in het Waalse Neuville, 115 kilometer van Opwijk. 'De gunstige prijs en de huiskavel van 80 hectare maakten dat we de knoop doorhakten', aldus Stef. Het Vlaamse melkquotum werd verkocht en bij de aankoop van het nieuwe bedrijf zaten 40 melkkoeien en 600.000 kilo Waals melkquotum. Dat betekende meteen een verdubbeling in melkquotum. Er kon dus meteen flink gemolken worden. Door de productie van de Waalse koeien op te voeren, de eigen holsteinkoeien uit Opwijk over te laten komen naar Wallonië en de aankoop van een aantal extra koeien kwam al snel de jaarproductie van een miljoen kilogram melk in zicht. De jongveefok bleef in Opwijk. Daardoor bleef het transport van en naar de opfoklocatie nodig.

Door de forse productiestijging in de bestaande stal en doordat een deel van de stal was ingestort door sneeuwval, werden de nieuwbouwplannen voor een

ligboxenstal naar voren gehaald en gepland voor 2012. Veel werkzaamheden van de stalbouw voerden de veehouders vanwege financiën in eigen beheer uit. Zo werkte in de zomer van 2012 het hele gezin mee met het storten van beton voor de keldermuren van de stal. Elke morgen werd vóór het melken om 5.00 uur de bekisting losgemaakt. Die werd een paar meter verderop weer opgebouwd. Twee zomermaanden lang kwamen om 14.00 uur twee vrachtwagens met beton. 'Vlak voor de avondmelking waren die gelost. Alle drie kinderen hielpen mee. Het was hard werken, maar van het uitgespaarde geld voor de bouwvakkers konden we wel een vrachtwagen met koeien laten komen uit Denemarken. We konden meteen de stal benutten', aldus Magda.

Brown swiss als dubbeldoel

De stal werd meteen op de groei gebouwd: er was ruimte voor 350 koeien. 'We zijn kort na de verhuizing eens goed gaan rekenen. Op onze nieuwe locatie waren we nog niet goed ingericht voor het houden van onze Belgisch witblauwe dieren. Al dat nachtwerk met de keizersneden werd voor ons ook steeds zwaarder, omdat de melkveetak steeds meer arbeid begon te vragen. Het motiveerde bovendien niet dat we met het vleesvee maar weinig geld verdien-den. Zo hebben we de vleesveetak langzaam afgebouwd en zijn we voor volledig melkvee gegaan', zo legt Magda uit.

Omdat het Waalse regionale melkquotum niet vol werd gemolken, was groeien geen probleem. Magda en Stef lieten zich bij de bedrijfsontwikkeling goed begeleiden en maakten dankbaar gebruik van diverse gunstige regelingen. Zo bleken de 150 zoogkoeien-rechten die ze nog altijd bezaten, ook te gelden voor het brownswissras, dat in Wallonië gezien werd als dubbeldoelras. 'Dit gaf een extra stimulans om meer

In de 2 x 20 zij-aan-zij-rapid-exit-melkput is het melken in 2,5 uur gedaan

koeien te gaan melken en de vleesveestapel sneller af te bouwen. We bleven daarom ook verder werken met een natuurlijk dekkende brownswiss-stier om zo de premie van 250 euro per jaar te kunnen blijven ontvangen.' De kruislingen zorgen voor een hoog eiwitgehalte van 3,80 procent, maar ze mochten meer melk geven als jonge koe, zo is inmiddels de ervaring van Stef. De gemiddelde dagproductie schommelt rond de 28 en 30 kilogram melk met 4,30 procent vet en 3,70 procent eiwit.

Mengkuil van bijproducten

De zoogkoeienpremie voor dubbeldoelrassen geldt inmiddels niet meer en daarom stopten ze ook met de inzet van brownswiss-stieren. 'Ik ben nu zelf gaan insemineren; met een natuurlijk dekkende stier was het vaak lastig om de afkalft datum en daarmee het moment van droogzetten te bepalen', zo beargumenteert Stef. Elke vijf weken worden de koeien gecontroleerd op drachtigheid en na twee keer insemineren wordt er alsnog een natuurlijk dekkende holstein- en jersey-stieren', legt Stef uit. 'De koeien uit Denemarken waren kruislingen tussen Zweeds roodbont en holstein. Dat zijn gezonde koeien, maar de ophangbanden zijn niet goed genoeg als ze vaker dan drie keer kalven. Nu streven we naar koeien met een derde deel jersey- en twee derde deel holsteinbloed. Die zijn niet te groot, maar produceren voldoende melk met goede gehalten.' In 2013 werd er met behulp van EU-subsidies een pocket-mestvergister aangelegd, die in eigen stroombehoefte voorziet. Vanwege de nieuwbouw van de melkstal moesten de bestaande mesttoevoer- en -afvoerleidingen onderbroken worden, zodat de vergister al geruime tijd stilstaat. 'Maar die willen we volgend voorjaar weer opstarten', zo klinkt het.

Voor het voerhek ligt een rantsoen dat voor de helft uit mais, voor een kwart uit perspulp en voor een kwart uit kuilgras bestaat. Daarnaast krijgen alle koeien dagelijks tien kilo van een mengsel dat maismeel, aardappelsnippers, koolzaadschroot, moutkiesen en tarwegistconcentraat Protiwanze bevat. 'Elke twee maanden laten we hiervan een mengsel maken op het erf', legt Stef uit. 'We voerden al langer Protiwanze, maar in onze opslagtank ontmengde dat te veel, waardoor de samenstelling varieerde. Dat zag je terug in de melkproductie. Daarom zijn we gestart met het maken van een mengkuil en dat werkt heel goed.'

Alle koeien krijgen hetzelfde basisrantsoen en in de zomermaanden gaan de oudmelkte dieren naar buiten. Bij de groep verse koeien tot 100 dagen in lactatie wordt nog twee kilo van een energiemengsel aan het rantsoen toegevoegd.

Vertienvoudigd in acht jaar tijd

Uiteindelijk ging de jaarproductie in acht jaar tijd van 300.000 kilogram melk naar 3 miljoen kilogram. 'Die enorme groeispurt vraagt veel van je als mens', stelt Magda. 'Het melken in de 2x7 visgraatstal ging steeds langer duren. We wilden hem uitbreiden naar een 2x12 stal, maar niet tegen elke prijs. We hadden geluk dat door de economische crisis de bouwmaterialen tot wel dertig procent goedkoper werden. Uiteindelijk hebben we daardoor een hele nieuwe 2x20 zij-aan-zij-rapid-exit-melkstal kunnen bouwen.' Met twee man wordt nu in 2,5 uur de hele veestapel gemolken. 'De kinderen helpen deels mee. Zo helpt onze dochter Sharonne elke avond mee met melken', vertelt Magda trots. 'Meer koeien melken was onze droom, dat is meer dan gelukt. Maar we doen dit echt met zijn allen. We zijn nog altijd een echt familiebedrijf.' |